

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-2 i betænkningen vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 uden for betænkningen af socialministeren (Karen Jespersen) vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3-6 i betænkningen vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 48: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om boligbyggeri, lov om byfornyelse, lov om byfornyelse og boligforbedring, lov om individuel boligstøtte, lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lov om ejerlejligheder. (Ændring af styrings- og finansieringsregler m.v. for det støttede byggeri).

Af boligministeren (Ole Løvig Simonsen). (Fremsat 29/10 97. Første behandling 13/11 97. Betænkning 2/12 97. 1 ændringsforslag af boligministeren (Ole Løvig Simonsen) 5/12 97).

Der var stillet 11 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af boligministeren (Ole Løvig Simonsen).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Villy Søvnald (SF):

Forslaget drejer sig om en ny finansiering af det støttede boligbyggeri, og det indeholder nogle positive ting, nemlig for det første en ophævelse af rammebeløbet og for det andet en fortsat

finansiering af beboerrådgivningen. Det er vi i sagens natur glade for. Det er noget af det, vi har været med til at hjælpe igennem ved finanslovaftalen.

Det, der er det udestående problem, er omfanget af det støttede byggeri. Vi havde diskussionen for nylig i forbindelse med boligministerens byggepolitiske redegørelse. Sagt meget kort er problemet, at vi nu fra et niveau i midten af 1980'erne, hvor vi byggede 16.000-17.000 boliger om året, er nede på 10.000-11.000 almene boliger om året. Konsekvensen af det meget lave byggeniveau er, at vi oplever stigende bolignød for udsatte grupper.

Det er så ikke det, vi diskuterer i dag, men en ny finansieringsmodel, men det er nok så interessant, hvilke konsekvenser den finansieringsmodel har for omfanget af det støttede byggeri.

I lovforslagets bemærkninger siger man, at konsekvensen af den nye finansiering vil være et svagt fald i 1998 i omfanget af det støttede byggeri. Det samme fremgår i øvrigt af et af svarene, som boligministeren har givet.

Jeg vil godt sige det her meget, meget tydeligt: Det er helt, helt, helt uacceptabelt, at vi i en situation, hvor omfanget af det støttede byggeri er 1/3 lavere end i det sorteste år under Schlüter, vedtager en finansieringsform, der betyder, at vi yderligere afdæmper det støttede byggeri i en situation, hvor der mangler boliger.

Derfor vil jeg godt sige til boligministeren og måske også til den socialdemokratiske ordfører, at jeg ser to veje ud af miseren.

Den ene vej er, at man tilkendegiver vilje til at diskutere det, der nu er omdrejningspunktet, nemlig de 14 pct.s grundkapital, der skal finansieres. Er man villig til at diskutere det, så er det klart, at vi, hvis vi flytter ganske lidt på procenten, formentlig vil være i stand til at sikre omfanget af byggeriet. Er man villig til det?

Den anden variant er, at når man overgår til denne her finansiering, vil det betyde et meget større træk her og nu på kommunernes likviditet. Vil regeringen være med til at overveje en lånefinansiering af grundkapitalindsøkket?

Det er vores forudsætning, vil jeg godt sige fra SF's side, for at gå med til den her lovgivning – som vi i øvrigt gerne medvirker i, fordi der er en række positive elementer. Men vores forudsætning er, at vi får forhindret, at denne lovgivning vil betyde en sænkning af det støttede byggeri. Det kan vi ganske enkelt ikke medvirke til i den situation, vi står i p.t.

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg ved godt, at der har været lidt praktiske problemer med at få de her ting drøftet nærmere i Boligudvalget, men det er da klart, at hvis der er nogen udestående spørgsmål, som vi skal have afklaret på det her område, så mener jeg, at vi må gøre det mellem anden og tredje behandling, sådan at vi også kan få SF til at stemme for det her lovforslag, som jo er den principielt største regelforandring, det her Folketing har lavet i mange år inden for hele byggeriet, og som indebærer, at vi nu fjerner rammebeløbet og får mulighed for at få lavet totaløkonomiske beregninger.

Jeg tror faktisk også – og sådan hører jeg også hr. Villy Søvnald – at SF faktisk gerne vil stemme for lovforslaget, men at man er meget bekymret for byggeriets fremtidige omfang, og jeg vil foreslå, at vi mellem anden og tredje behandling kigger på, hvordan vi kan sikre, at byggeriets omfang er tilstrækkeligt i forhold til den efterspørgsel, som er inden for denne sektor.

Lad os prøve at se lidt nærmere på det mellem anden og tredje behandling. Den konkrete løsning på problemet kan jeg ikke anvise på stående fod.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil gerne kvittere for fru Sonja Mikkelsens tale, og det er klart, at vi meget gerne deltager mellem anden og tredje behandling.

Vi er også meget åbne over for forskellige modeller, som fru Sonja Mikkelsen gav udtryk for. Det afgørende er, at vi ikke kommer i en situation, hvor vi yderligere bidrager til at sænke det støttede byggeris omfang.

Keld Albrechtsen (EL):

I Enhedslisten er vi glade for, at det har været muligt at foretage en opdeling af loven, således at Enhedslisten kan medvirke til at sikre, at der også bliver en beboerrådgivningsordning efter udløbet af den nuværende periode, og vi har også fået rettet lidt op – ikke helt så meget, som vi havde ønsket, men dog lidt – på antallet. Så den del af loven er vi tilfredse med, og vi er glade for, at den kunne udskilles.

Med hensyn til den anden del af lovforslaget, som vedrører rammebeløb og kommunal finansiering, er der efter min opfattelse stadig væk meget store problemer i lovforslaget. Dels er der jo altså det problem med afskaffelsen af

rammebeløbet, at det kan give huslejekonsekvenser, som ikke er acceptable for de dårligst stillede, og dels er der det problem, som hr. Villy Søvnald gjorde opmærksom på.

Derfor må jeg nok sige, at som lovforslaget ser ud i øjeblikket, vil det ikke være muligt for Enhedslisten at medvirke til en vedtagelse. Vi vil naturligvis se positivt på det, hvis der kan ske nye forhandlinger, men en sikring af byggeriets omfang, som hr. Villy Søvnald var inden på, er afgjort en minimumsbetingelse også for Enhedslistens vedkommende.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Hvad angår beboerrådgiverne, som hr. Keld Albrechtsen kommenterede, så er vi også i Socialdemokratiet meget tilfredse med, at vi ikke bare kan fortsætte, men også styrke ordningen i forhold til det, der oprindeligt var lagt frem. Og så er det selvfølgelig beklageligt, at vi ikke kan få et meget bredt flertal på det område her i salen, men vi vil gerne kvittere for, at både Enhedslisten og SF er med på det her sammen med Centrum-Demokraterne.

Det andet spørgsmål ligger lidt i forlængelse af det, som også hr. Villy Søvnald berørte, og som jeg håber, at vi kan få klarhed over i forbindelse med en behandling i udvalget mellem anden og tredje behandling.

Hr. Keld Albrechtsens bekymring går primært på huslejeniveauet i forbindelse med afskaffelsen af rammebeløbet. Det er en bekymring, som jeg ikke mener man bør have, fordi vi nu går over til en totaløkonomisk betragtning, som jo lige præcis er forudsætningen for, at vi kan få økologisk byggeri i det her land også inden for den almene sektor. Det har været vanskeligt at få økonomi til det felt, men det kan man få nu, fordi man nu kan holde investeringen sammen med driftsomkostningen, og dermed kan den totale husleje holdes på et niveau, som også er acceptabelt, samtidig med at man giver beboerne i den almene sektor mulighed for at leve så bæredygtigt, som det nu er muligt i et samfund som vores.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Det er jo meget forståeligt, at der kommer en del debat om lovforslaget her ved anden behandling. Det skyldes jo ikke mindst, at der har været sygdom i Boligudvalget. Det giver så selvfølgelig lidt ekstra kolorit på tilværelsen.

Men jeg vil gerne have lov til at understrege tre ting, og det er især rettet til hr. Keld Albrechtsen og til hr. Villy Søvnald. Den ene er, at den aftale, vi har med Kommunernes Landsforening, gør det klart, at grundkapitalen forøges fra 7 pct. til 14 pct., og det er jo en aftale, vi ikke har lagt skjul på, så det er ikke nogen farbar vej.

Til gengæld har vi jo også i bemærkninger til lovforslaget sagt, at vi vil følge det her meget opmærksomt, for jeg vil da ikke afvise, at der er kommuner, der har så svag en økonomi, at de skal have mulighed for at lånefinansiere – ikke mindst når vi tager de ting, vi også har arbejdet med i regeringen med hensyn til førstegangsplacering af flygtninge, i betragtning. Så det vender vi tilbage til, og det kan så eventuelt ske mellem anden og tredje behandling.

Så var hr. Keld Albrechtsen inde på nogle synspunkter om, at der kunne ske en stigning i huslejerne for de svagest stillede. Det kan jeg altså ikke rigtig forstå. Det må være efter en særlig regnestok, for fakta er, at vi forøger kommunernes andel fra 7 til 14 pct., men vi gør også opmærksom på, at det ikke går ud over huslejen, og vi betaler jo stadigvæk ydelsen. Så der er da nogle ting dér, som jeg synes, at man skylder en forklaring på. Og ellers må man jo stille yderligere spørgsmål, hvis man gerne vil have det opklaret.

Vi har klart tilkendegivet i de beregninger, vi har lavet, hvad det her betyder, hvis det er 10, 12 eller 14 pct. Vi har også tilkendegivet, hvornår kommunerne får fordel af det, og hvornår staten får fordel af det ud over den periode, vi ser på. Det synes jeg er det mest hensigtsmæssige.

Lad mig så sige til sidst om det, der er skrevet om beboerrådgivning, at det er da meget tilfredsstillende, at vi har fået mulighed for også at få yderligere beboerrådgivning de steder, hvor det er nødvendigt. Jeg har hele tiden lagt vægt på, at i denne omgang – altså efter de første 4 år – er det min opfattelse, at beboerrådgivning skal anvendes dér, hvor der er mest brug for den. Og vi ved jo godt, hvor det er, vi kender det jo godt fra vores dagligdag.

Og det er, fordi jeg kan se, at det stykke arbejde, der er sat i gang, ikke skal sættes i stå nu, for vi er ikke ved vejs ende, slet ikke. Vi har meget langt igen, men jeg er sikker på, at med den ekstra fordeling, vi har fået, vil vi også kunne klare langt de fleste af tingene, og jeg er meget tilfreds med, at Landsbyggefonden også

går ind og betaler deres del, for ganske vist er det jo lejernes penge, men det er så sandelig også lejerne, der får gavn af det.

Alt i alt må jeg sige, at jeg er tilfreds med, at vi kan få lovgivningen igennem, og hvis der er udestående spørgsmål, så må vi jo se på det mellem anden og tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om deling af lovforslaget i 2 lovforslag:

A. Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Videreførsel af beboerrådgiverordningen) omfattende § 1, indledningen, nr. 23-25, og § 9, 1. pkt., og

B. Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om boligbyggeri, lov om byfornyelse, lov om byfornyelse og boligforbedring, lov om individuel boligstøtte, lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lov om ejerlejligheder. (Ændring af styrings- og finansieringsregler m.v. for det støttede byggeri) omfattende § 1, indledningen, nr. 1-22, 26-53, og §§ 2-9

vedtoges uden afstemning.

Der foretoges derefter afstemning vedrørende det under A nævnte lovforslag.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende det under B nævnte lovforslag.

Ændringsforslag nr. 3-11 i betænkningen vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 12 uden for betænkningen af boligministeren (Ole Løvig Simonsen) vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 29:**Forslag til lov om leje af almene boliger.**

Af boligministeren (Ole Løvig Simonsen).

(Fremsat 22/10 97. Første behandling 6/11 97.

Betænkning 4/12 97. 2 ændringsforslag af Kirsten Jacobsen (FP) og Kim Behnke (FP) 8/12 97).

Der var stillet 37 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af Kirsten Jacobsen (FP) og Kim Behnke (FP).

Lovforslagets paragraffer og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling**John Vinther (KF):**

Det fremgår af betænkningen, at et mindretal, Venstre og Det Konservative Folkeparti, indstiller lovforslaget til vedtagelse med de stillede ændringsforslag, dog med undtagelse af ændringsforslag nr. 34.

At K og V stemmer imod ændringsforslag nr. 34 er en logisk konsekvens af det ændringsforslag, vi selv har stillet, og som er optrykt i betænkningen under punkt 32.

Nu kan man imidlertid også læse af betænkningen, at der ikke er et flertal for det af K og V stillede ændringsforslag, og under den forudsætning, at vores eget ændringsforslag ikke stemmes igennem, så agter K og V at stemme for ændringsforslag nr. 34, al den stund det i forhold til det, der står i lovforslaget, dog er en opstramning.

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal så igen over for boligministeren beklage, at halsbetændelse gør, at det kan være svært at fremføre et standpunkt, så det kan høres.

Men jeg vil godt sige om L 29, at det er godt, at vi får en lejelov for det almene byggeri. Det

er også godt med principperne om beboerklagenævn.

Vi i SF er enige i de overordnede intentioner, men ikke i den konkrete udformning. Jeg er nødt til at pege specielt på to forhold. Det ene er, at vedtager man en speciel lejelov for almene boliger, så bør man også sikre, at den indeholder de samme regler, som gælder i den private sektor, omkring retssikkerhed og gennemførelse af lejeforhøjelser m.v.

Men det er ikke hovedproblemet, hovedproblemet for os er den retssikkerhed, man åbner op for i de nye boligankenævn.

Jeg vil henlede Folketingets opmærksomhed på, at i hvert fald medlemmerne af Folketingets Retsudvalg i går modtog en skrivelse fra Danmarks Lejerforeninger, som jeg synes udtrykker noget ganske præcist, men også ganske principielt.

Det, der sker, er, at man lægger op til en kompetence i boligankenævnene, som et sådant nævn aldrig nogen sinde har haft før i Danmark. Det går ud på, hvis en lejer udviser en adfærd, som ikke er rar, i boligområdet, så er man nødt til at gribe ind. Det er vi enige i.

Men når vi taler om et indgreb, der er så vidtgående som at tage boligen fra et menneske, så er det altså helt afgørende, at vi garderer det med en retssikkerhed, der gør, at lejerne også er beskyttede, således at de har den retsbeskyttelse, man normalt har, hvis man udsættes for en afgørelse af en domsinstans. Det er f.eks. retten til at afgive forklaring under strafansvar, det er retten til dommerbeskyttelse, når man bliver afhørt, osv. osv.

Alle de rettigheder er ikke indbefattet i den instans, der nu tildeles så voldsomt stor indflydelse. Det advarer Danmarks Lejerforening meget imod. Det vil jeg også godt advare imod. Jeg forstår godt behovet for at sikre, at man kan slippe af med dem, der ikke kan være i et område, men det gør man ikke ved at fratage den ene part enhver retssikkerhed, som gælder i det her land. Og det er reelt, hvad man gør ved det her lovforslag.

Det bliver endnu værre, hvis man læser Venstres og De Konservatives ændringsforslag. Hr. John Vinther var lige oppe og argumentere for ændringsforslag nr. 32. Det har været til høring i Justitsministeriet, og jeg synes, at De Konservative – som normalt er optaget af retspolitik – skal nærlæse, hvad Justitsministeriet svarer.